

Sygn. akt IX W 1230/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. sprawy

Ł. K.

syna T. i A. z domu G.

ur. (...) w T.

obwinionego o to, że:

w dniu 17 lutego 2017r., ok. godz. 16²⁴ na drodze (...) na wysokości miejscowości W. gm. O. kierując pojazdem (...) typu(...)wjechał na drogę ekspresową pojazdem dla ruchu którego drogi te nie są przeznaczone

- tj. za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, drogowych

ORZEKA:

I. obwinionego **Ł. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 97 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, drogowych i za to na podstawie **art. 97 kw** skazuje go na **karę 300,- (pięćset) trzysta grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lutego 2017 r. ok. godz. 16²⁴ funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w N. poruszali się drogą krajową nr (...) jadąc nieoznakowanym radiowozem wyposażonym w wideorejestrator od strony N. w kierunku G.. Warunki drogowe były trudne, panowała gęsta mgła i widoczność była mocno ograniczona. Na wysokości miejscowości W. spostrzegli jadącą poboczem(...) firmy (...) - pojazd wolnobieżny. Po zatrzymaniu tego pojazdu okazało się, że jego kierowcą jest obwiniony Ł. K.. Poinformowany, że tego typu pojazdem nie może się on poruszać po drodze ekspresowej obwiniony stwierdził „wykonywał prace i wysłał go tu majster z firmy (...)”. Wobec ustalenia przez kontrolujących, że na tym odcinku drogi nie były wykonywane żadne prace zaproponowali obwinionemu za popełnione wykroczenie z art., 97 kw mandat karny kredytowany w kwocie 250,- zł, którego ten nie przyjął.

(dowody: notatka urzędowa k. 1; płyta k. 18; wydruk z bazy (...) k. 20-22, dane o karalności k. 26 zeznania świadków – M. D. – k. 30, T. B. – k. 30-30v)

Obwiniony Ł. K. przesłuchany jedynie na etapie czynności wyjaśniających nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wyjaśnił, że tego dnia wjechał na węzeł R. z drogi technicznej i będąc na rondzie zjechał zjazdem, który nie był oznaczony, że prowadzi na drogę ekspresową. Gdy zorientował się, że zjazd ten prowadzi na drogę (...) nie miał już możliwości zawrócenia i został zmuszony do jazdy do następnego zjazdu. Jechał jak najbliżej prawej krawędzi jezdni i miał włączone światło błyskowe ostrzegawcze. Jego zdaniem jadąc tą drogą nikomu nie utrudniał ruchu.

(wyjaśnienia obwinionego k. 11)

Obwiniony prawidłowo wezwany na wyznaczoną rozprawę nie stawiał się na nią i nie złożył wyjaśnień, co było podstawą przeprowadzenia postępowania pod jego nieobecność i wydania wyroku zaocznego. Dopiero po otrzymaniu odpisu wyroku zaocznego złożył pisemne wyjaśnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego Ł. K., nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem pozostają one w sprzeczności z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, przede wszystkim z zeznaniami świadków funkcjonariuszy Policji i łączącym się z nimi dowodem w postaci nagrania z wideorejestratora nieoznakowanego radiowozu. W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego stanowią przejaw przyjętej przez niego linii obrony, mającej na celu uniknięcie odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Co również charakterystyczne nastąpiła ich swoista ewolucja na różnych etapach postępowania. Obwiniony bowiem podczas kontroli drogowej przekonywał, że znalazł się na tej drodze „gdyż wykonywał prace i skierował go tam majster z firmy (...)” Kiedy policjanci poinformowali go, że na tym odcinku, który przejechał nie były prowadzone żadne prace, zmienił wersję i w wyjaśnieniach złożonych niespełna miesiąc później twierdził, że wjechał z drogi technicznej nieoznakowanym zjazdem na drogę ekspresową i potem musiał kontynuować jazdę do najbliższego zjazdu.

Jednak nawet odnosząc się do tych wyjaśnień stwierdzić należy, że obaj świadkowie, którzy z tytułu służby w pobliskiej jednostce Policji i częstej służby na tej drodze doznawali ją znają stwierdzili jednoznacznie, że wszystkie wjazdy na drogę ekspresową, w tym zwłaszcza na węzle R., są oznaczone znakami informacyjnymi o wjazdach na drogę ekspresową oraz dodatkowo zaopatrzone znakami zakazu wjazdu B-6 „ciągników rolniczych”, które dotyczą również i pojazdów wolnobieżnych.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania tych obu świadków – funkcjonariuszy Policji, którzy ujawnili wykroczenie popełnione przez obwinionego. Wskazywali oni na zagrożenie jaki stworzył obwiniony z uwagi na panujące warunki atmosferyczne – gęstą mgłę. Wprawdzie poruszał się on poboczem, jednak przy tak ograniczonej widoczności (do ok. 100 metrów) i przejechanie już ok. 6-7 kilometrów z niewielką prędkością stanowił potencjalne zagrożenie dla innych kierujących, którzy mogą na tej drodze poruszać się z wysokimi prędkościami. Podkreślić należy, że obaj ci funkcjonariusze, są osobami obcymi dla stron tego postępowania, a nie będąc stroną zainteresowaną w postępowaniu, nie mieli żadnego interesu, aby bezpodstawnie pomawiać obwinionego.

Jako w pełni wiarygodny dowód uznane zostało również nagranie z wideorejestratora nieoznakowanego radiowozu policyjnego. Potwierdza ono niezbyt trudne warunki panujące wówczas na tej drodze ekspresowej.

Mimo, że obwiniony przedłożył ten dowód dopiero po otrzymaniu odpisu wyroku zaocznego w sprawie, a więc już po zamknięciu przewodu sądowego to odnosząc się do 2 plików filmowych i pisemnego komentarza do nich obwinionego, to zauważyć należy, że żaden z nich nie pochodzi z dnia zdarzenia, ale nawet z tego, które pochodzi z dnia 06 marca 2017 r., a więc niespełna miesiąc po zdarzeniu, wynika, że mimo, iż na drodze dojazdowej prowadzącej z drugiego

ronda na drogę (...) nie widać znaku informacyjnego (...) „droga ekspresowa” to są na nim widoczne kilkakrotnie powtarzane znaki kierunku E-3 z informacjami o drodze ekspresowej.

Uwzględniając powyższe, wina obwinionego Ł. K. została wykazana przeprowadzonymi na rozprawie dowodami, a swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona wykroczenia z art. 97 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Informacja, że drogi ekspresowe są przeznaczone wyłącznie do ruchu pojazdów samochodowych wynika z przepisu art. 3 pkt 10 ustawy o drogach publicznych z dnia 21.03.1985 r. (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1440). Z kolei z definicji zawartej w przepisie art. 2 pkt 33 ustawy Prawo o ruchu drogowym wynika, że pojazd wolnobieżny, (którego definicja zawarta jest w przepisie art. 2 pkt 34 tej ustawy) nie jest pojazdem samochodowym. Tym samym obwiniony swoim zachowaniem wypełnił normę zarzucanego mu przepisu art. 97 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 14 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Obwinionemu nie zarzucono naruszenia normy przepisu art. 92 § 1 kw, a więc niezastosowania się do znaku, jak zdaje się on wywodzić w swoich wyjaśnieniach, a przepisu art. 97 kw, więc naruszenie innych przepisów ustawy Prawo o ruchu drogowym, w tym przypadku przepisu art. 45 ust. 1 pkt 4 tej ustawy zakazującego wykorzystywania drogi w sposób niezgodny z jej przeznaczeniem. Jest oczywiste, że jazda pojazdem wolnobieżnym po drodze ekspresowej, nawet jej poboczem, jest właśnie takim wykorzystywaniem tej drogi niezgodnie z jej przeznaczeniem.

Podstawową okolicznością obciążającą przy wymiarze kary jest realne a nie tylko potencjalne zagrożenie, jakie swoim czynem spowodował obwiniony. Decydując się na jazdę takim pojazdem tą drogą, w warunkach tak znacznie ograniczonej widoczności narażał zarówno siebie, jak i innych użytkowników tej drogi nie tylko na hipotetyczne ale i realne zagrożenie. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść obwinionego była jego uprzednia wielokrotna karalność za wykroczenia, w tym przede wszystkim w ruchu drogowym (k. 22, 26)

Sąd nie dopatrył się wobec obwinionego żadnych istotnych okoliczności łagodzących.

W ocenie Sądu, wymierzona obwinionemu kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy obwinionego, a ponadto spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, zwłaszcza wdroży go do poszanowania podstawowych przepisów prawa ciężących na nim z racji wykonywanego zawodu kierowcy pojazdu wolnobieżnego.

Sąd, mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą obwinionego, zwłaszcza fakt osiągnięcia przez niego dochodów, na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył go zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 130,- złotych.